

den ærede Minister, der først talte, bemærkede, have flere Forhøvelsessteder, der søges af Kjøbenhavnerne, og, da der dog absolut maa være Noget, der passer paa, at Forbrydelser ikke der skee, saa synes mig, at disse Udgifter alene burde afholdes af Kjøbenhavn; dog dette skal jeg ikke for Diebliffet gaae videre ind paa. Det er, hvis jeg ikke tager meget feil, Tilfældet i mange Lande, at der i Nærheden af Hovedstæderne og de større Stæder er Gensdarmert eller Politibetjente, som aldeles ikke lønnes af vedkommende Commune, men alene af Staten. Der er visse Tilfælde, hvor Besparelser ikke ere Besparelser, det vil sige, hvor man sparer 100 Rbd. paa en Maade, hvorved man maaskee paa en anden Maade kommer til at udrede 1000 Rbd. Staten har aarlig en Mængde Udgifter, som forvoldes ved Anholdelsen og Afstraffelsen af Forbrydere; et eneste Tyveri, mine Herrer! kunde foranledige, at der, men rigtignok af en anden Lomme, gif mange flere Penge med for Staten, end man her vilde bespare. De Communer, som ere her i Nærheden af Byen, ere allerede saa særdeles meget bebyrdede, at jeg virkelig ikke troer, at man ifølge Retfærdighed og Billighed kan kaste flere Byrder paa dem, og navnlig kan man ikke godt være bekjendt at forlange, at de skulle bidrage til at straffe og anholde de Forbrydere, som egentlig have deres Tilhold her i Kjøbenhavn. Dette gjælder saameget mere, hvis man har tænkt paa uden videre at have Rystpolitiet; det Udvalg, der er nedsat i denne Sag, hvoraf jeg har den Ære at være Medlem, har allerede holdt et Møde, og jeg troer, at vi meget snart kunne blive enige om Hovedpunkterne. Vi afvente imidlertid nogle nærmere Oplysninger af den ærede Minister, og jeg troer derfor, at vi ikke i dette Diebliff skulle indlade os paa at bestemme Noget angaaende dette Rystpolitiet; foreløbig skal jeg bemærke, at Udvalget er enigt om Rystpolitiet

vedbliven, men dog saaledes, at det kun finder Sted fra Gilleleie til Kjøbenhavn.

Mourier: Det kan ikke paatvivles, at Thinget er fuldkommen berettiget til igjennem Finantsloven at udøve Indvirkning paa de administrative Forhold, og det ikke blot, forsaavidt der er Spørgsmaal om nye administrative Foranstaltninger, men ogsaa, forsaavidt Spørgsmaalet dreier sig om Forandringer i det Bestaaende. Men Thinget bør dog uden Tvivl være noget vaerksom ved saaledes under Behandlingen af Finantsloven at gribe ind i Administrationen; det er noget Eget, naar Regjeringen har anseet een eller anden reen administrativ Foranstaltning nødvendig eller hensigtsmæssig, at da Thinget erklærer det Modsatte, og derfor nægter at bevilge de dertil fornødne Udgifter. Det sees imidlertid, at Udvalgets under Nr. 14 fremsatte Indstilling gaaer ud paa, at det i Budgettet opførte Besøb til en Politiasistent paa Kjøbenhavns Amts nordre Birk skulde bortfalde, og som Grund herfor er paaberaabt, at en saadan Post ikke ansees nødvendig. Hvorfor denne Post skal være overflødig, omtales ikke i Udvalgets Betænkning, og jeg har ikke hørt nogen Motivering heraf fra den ærede Ordførers Side; derimod foreligger der i selve Udkastet til Finantsloven en meget bestemt Forudsætning om, at Regjeringen anseer det for rettest, at en saadan Post vedbliver, og det kan jo heller ikke nægtes, at Forholdene paa Kjøbenhavns Amts nordre Birk kunne, paa Grund af Hovedstadens Nærhed og andre Localiteter, i flere Maader være af en saadan Beskaffenhed, at en Politiasistent-Post i denne Jurisdiction kan behøves, eller dog ikke uden Betænkning der kan undværes. Jeg skønner derfor ikke, at den ansøgte Grund, efter de foreliggende Data, bør bestemme Thinget til at stryge den under 14de Indstillingspost omhandlede Sum.